

AFINANT LA MIRADA, ENS RECONeixEM ELS UNS EN ELS ALTRES

per ROSER CAMINAL I HOMAR, osb

Tanqueu les portes que no ho senti ningú.

«Feliços els pobres», els qui esteu a punt de ser desnonats, que ja us han tan-
cat l'electricitat, el gas i l'aigua, que esteu malvivint en un pis de 45 m² dotze
membres d'una família...

«Feliços els qui ara patiu fam», que no teniu per menjar i aneu a recollir-lo al
Banc d'aliments; que us han negat l'ajuda pel menjador escolar dels vostres fills...

«Feliços els qui ara ploreu» la sort dels vostres fills i filles, sense feina i sense
futur; que els vàreu veure marxar buscant noves oportunitats al primer món...

«Feliços quan us odiaran els homes i us bandejaran i proscriuran el vostre nom
com a dolent»; els qui per dir la veritat heu estat empresonats i torturats, silenciats
pels poders fàctics en nom de la seva *democràcia*...

Voleu dir que això pot ser anunciat en nom del Pare-Mare de Jesucrist? I així i
tot, l'anunci de les benaurances és un anunci de felicitat i de benaurança per a to-
thom, ara i aquí.

Lluc, a diferència de Mateu, no ens parla d'actituds sinó de situacions de la vida
i que en les seves quatre benaurances tenen com a denominador comú: el dolor i
el sofriment.

Podem classificar el dolor en tres tipus: «l'evitable, l'inevitable i el que és con-
seqüència d'una opció conscient i amorosa».¹ Certament el dolor és constitutiu de
la raça humana, però no per això volgut i fins desitjat; com, doncs, ens hi podem
posicionar?

Davant el dolor que es pot evitar: propi, dels altres, individual o col·lectiu, estem
cridats i cridades com Jesús feu, a lluitar contra ell.

Enfront del dolor inevitable, irreversible —propi o aliè— que ens fa sentir impo-
tents, podem tenir una actitud d'acceptació que no és resignació sinó lucidesa i
humilitat, dinamisme i creativitat.

I, davant el dolor que és conseqüència d'una opció amorosa, som convidats i
convidades a assumir-lo a imatge de Jesús i de tants d'altres que es mantenen
fidels a la seva missió fins al final.

Una mirada profunda de la realitat ens identifica amb tots i amb tot, i ens fa sen-
tir el dolor de l'altre com a propi obligant-nos a sortir de la nostra zona de confort.

Mai no ens salvem sols, o ens salvem tots o la nostra salvació és la pròpia con-
demna.²

¹ Enrique MARTÍNEZ LOZANO, *Recuperar a Jesús, una mirada transpersonal*, 58.

² Xavier MELLONI.